

12 Ιανουαρίου 2020

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος: Μακαρισμός των Χριστιανών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

α. Καλότυχοι εκείνοι, οπού δέχτηκαν το Χριστό, που σαν το φως έλαμψε μέσα στο σκοτάδι τους, γιατί αυτοί έγιναν τέκνα του ,φωτός, πραγματικά, και της ημέρας.

β. Καλότυχοι εκείνοι οπού ντύθηκαν το φως του στη ζωή ετούτη, γιατί φορέσανε το ένδυμα του γάμου από τώρα κιόλας. Αυτοί δε θα δουν ποτέ τα χέρια ή τα πόδια τους δεμένα, κι ούτε θα γνωρίσουνε το πυρ το αιώνιο.

γ. Μακάριοι εκείνοι που αξιωθήκαν, φορώντας τούτο το κορμί ακόμη, να ιδούνε το Χριστό· μα τρισμακάριστοι εκείνοι που τον είδαν νοερά και τον προσκύνησαν πνευματικά, γιατί δε θα ιδούνε θάνατο εις τον αιώνα. Και μην αμφιβάλλεις καθόλου γι' αυτό, βλέποντας πως και στα επίγεια πράγματα συμβαίνει το ίδιο: Όποιοι κατάδικοι αξιωθούν να ιδούν προσωπικά το βασιλιά λευτερώνονται απ' τη θανατική ποινή αμέσως και τους χαρίζεται ή ζωή.

δ. Καλότυχοι εκείνοι, που εσθίουν το Χριστό την κάθε μέρα, με τέτοια θεωρία και

γνώση, όπως ο προφήτης Ησαΐας τον άνθρακα γιατί, αυτοί θα καθαριστούν από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος.

ε. Καλότυχοι εκείνοι, οπού με το στόμα του νοός τους γεύονται την κάθε ώρα και στιγμή το άρρητο φως γιατί αυτοί θα περπατήσουν όλη τη ζωή τους « ως εν ήμερα ευσημόνως » και όλο τον καιρό του βίου τους θα ζήσουν με χαρά και ευφροσύνη.

στ. Καλότυχοι εκείνοι, που γνώρισαν το φως του Κυρίου σαν τον ίδιο το Χριστό, από ετούτη τη ζωή ακόμη, γιατί αυτοί με παρρησία και χωρίς ντροπή θα παρουσιαστούν μπροστά του στη Δευτέρα Παρουσία.

ζ. Καλότυχοι εκείνοι, που πορεύονται όλο το βίο τους κάτω από το θείο φως του Χριστού· γιατί αυτοί θα είναι πάντοτε, και τώρα και στον μέλλοντα αιώνα, αδέλφια και συγκληρονόμοι του.

η. Καλότυχοι εκείνοι, όπου άναψαν από ετούτη τη ζωή το φως μέσ' στην καρδιά τους και το κράτησαν άσβηστο· γιατί αυτοί βγαίνοντας από τούτη τη ζωή θα συναπαντήσουν το Νυμφίο ευχαριστημένοι και μ' αναμμένες τις λαμπάδες τους θα μπουν μαζί του στο Νυμφώνα.

θ. Καλότυχοι εκείνοι, που δεν άφησαν να κυριέψει το μυαλό τους η ιδέα πως οι άνθρωποι δεν « πληροφορούνται » για τη σωτηρία τους όντας εν τη ζωή, αλλά στο θάνατο ή και μετά το θάνατο τους· γιατί αυτοί θ' αγωνιστούνε από τώρα, πριν ειν' αργά, να « πληροφορηθούν » τη σωτηρία τους.

ι. Καλότυχοι εκείνοι, που δεν αμφιβάλλουν για κανέν' από τα όσα είπαμε πιο πάνω, κι ούτε σκεφτήκανε πως είναι κάτι ψεύτικο· γιατί αυτοί, κι αν ακόμη δεν απόχτησαν τίποτε από κείνα -πράγμα που δεν εύχομαι,- πάντως, θα βάλουν πολύ ζήλο και σπουδή να τ' αποχτήσουν.

ια. Καλότυχοι εκείνοι, που ζητούν επίμονα να 'ρθούνε προς το φως, καταφρονώνοντας όλα τ' άλλα· γιατί αυτοί, ακόμα κι αν -όντας εν τη ζωή της γης- δε φτάσουνε να μούνε μες στο φως, ίσως μπορέσουν με καλές ελπίδες να ταξιδέψουν για την άλλη ζωή, κ' εκεί, να μπουν - έστω και σε θέσεις των μετρίων- στη χώρα του φωτός.

ιβ. Καλότυχοι εκείνοι, όπου χύνουν πικρά δάκρυα για τις αμαρτίες τους· γιατί αυτούς θα τους αγκαλιάσει το φως και θα αλλάξει σε γλυκό το πικρό δάκρυ τους.

ιγ. Καλότυχοι εκείνοι, όπου δέχονται από το θείο φως το φωτισμό και βλέπουν την αδυναμία τους ως και τη φοβερή ασχήμια, με την οποία είναι ντυμένη η ψυχή τους·

γιατί αυτοί θα χύνουν δάκρυ μετανοίας ακατάπαυστα και με τ' αυλάκι ετούτο των δακρύων τους θα καθαρίζονται και θα λευκαίνονται μονάχοι τους.

ιδ. Καλότυχοι εκείνοι, όπου ζύγωσαν το θείο φως και μπήκαν μέσα σ' αυτό γινόμενοι ολάκεροι όπως το φως, κ' έγιναν μ' εκείνο μια ουσία, ένα σώμα· γιατί αυτοί έβγαλαν σίγουρα την ακάθαρτη στολή τους, που φορούσαν μέχρι τώρα, από πάνω τους και δε θα χύσουνε πια δάκρυα πικρά.

ιε. Καλότυχοι εκείνοι, όπου βλέπουνε το ένδυμα τους ωσάν το Χριστό να λάμπει· γιατί αυτοί θα γεμίζουνε την κάθε ώρα και στιγμή από ανέκφραστη χαρά και μέσα σε κάποια απορία και έκπληξη, θα δακρύζουν γλυκύτατα, γνωρίζοντας τον εαυτό τους από τώρα κιόλας γιό και συμμετοχο της αναστάσεως.

ιστ. Καλότυχοι εκείνοι, όπου έχουν άγρυπνο το νοερό τους οφθαλμό και πάντα ολάνοιχτο, και βλέπουνε το θείο φως σε κάθε προσευχή τους, συνομιλώντας μ' αυτό στόμα με στόμα. Γιατί αυτοί έγιναν πια ισότιμοι με τους αγγέλους- κι αν και μου φαίνεται λιγάκι τολμηρό, για να το πω- και, μάλιστα, έγιναν ή θα γίνουνε ανώτεροι ακόμη κι από τους αγγέλους· γιατί, ενώ οι άγγελοι τον υμνούν, ετούτοι συνομιλούν με το Θεό. Κι αν έφτασαν σε τούτο το σημείο τελειότητας και προχωρούν ολοένα, όντας ακόμα στον επίγειο βίο τους και με τα δεσμά της φθαρτής σάρκας τους σφιχτά δεμένοι, τι λογής δόξα θα γνωρίσουν υστερ' από την ανάσταση, όταν ντυθούν το πνευματικό και άφθαρτο εκείνο σώμα; Κι οπωσδήποτε θα γίνουν όχι μονάχα ισότιμοι με τους αγγέλους, αλλά θα γίνουν όμοιοι και με τον Κύριο και Δεσπότη των αγγέλων, το Χριστό, καθώς είναι γραμμένο: «οίδαμεν, λέγει, ότι όταν αποκαλυφθή, όμοιοι αυτώ εσόμεθα» (Α' Ιωάν. γ' 2).

ιζ. Καλότυχος ο χριστιανός εκείνος, όπου με την προσευχή του στέκεται μπροστά στον ίδιο το Θεό, βλέποντάς τον και βλεπόμενος απ' το Θεό, κ' αισθανόμενος τον εαυτό του έξω απ' τον κόσμο ετούτο και μέσα στο Θεό μονάχο, μην έχοντας τη δύναμη να ξεχωρίσει αν βρίσκεται « εν σώματι, είτε εκτός του σώματος », γιατί αυτός θ' ακούσει « άρρητα ρήματα, α ουκ εξόν ανθρώπω λαλήσαι » (Β' Κορ. ιβ' 2-4) και θα ιδεί «α οφθαλμός ουκ είδε, ουδέ ους ήκουσεν, ουδέ επί καρδίαν άνθρωπου σαρκίνην ανέβη » (Α' Κορ. β' 9).

ιη. Καλότυχος εκείνος, όπου αντικρύσει μέσα του το φως του Κόσμου, την ίδια τη μορφή του Χριστού γιατί αυτός μπορεί να λογαριαστεί σαν την Παναγία, τη Μητέρα του Χριστού, έχοντας μέσα του τον ίδιο το Χριστό σαν βρέφος, όπως Εκείνος με τ' αληθινόλαλό του στόμα το βεβαίωσε, λέγοντας : « Μητηρ μου και αδελφοί και φίλοι ούτοι είσι ». Ποιοί, δηλαδή; « Οι ακούντες τον λόγον του Θεού και ποιούντες αυτόν» (Λουκ. η' 21). Έτσι, εκείνοι που δεν τηρούν τις εντολές του Θεού αποξενώνουν θεληματικά τον εαυτό τους απ' τη χάρη εκείνη, που αναφέραμε

πριν λίγο, γιατί τούτο το πράγμα, ήταν, είναι και θα είναι πάντα δυνατό να κατορθωθεί. Και ξέρουμε, πως έχει γίνει, στις μέρες μας και θα γίνεται και στο μέλλον, με όλους τους Χριστιανούς, που τηρούν τις εντολές και τα προστάγματα του Θεού.

Απόδοση: Π. Β. ΠΑΣΧΟΥ